

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712215421
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712215421.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, D., zastúpený opatrovníkom JUDr. I. I., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 1.097,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/5/2013-73 zo dňa 1.8.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu I. stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 549,10 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 549,10 eur odo dňa 16.10.2009 do zaplatenia a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti riadneho úroku vo výške 97,50 eur, v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 441,83 eur a v časti ostatného príslušenstva vo výške 8,63 eur, spolu 547,96 eur zastavil.

Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 549,10 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 549,10 eur odo dňa 16.10.2009 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 29 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku, §§ 52 ods. 2; 53 ods. 1, 4 písm. r); 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi mal za preukázané, že 8.11.2002 uzatvorili postupca a odporca zmluvu o kontokorentnom úvere, kde výška úverového rámca bola stanovená na sumu 20.000,- Sk.

Dňa 4.6.2010 uzatvorili odporca a navrhovateľ Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, kde uznanie záväzku sa týka veriteľa Slovenskej sporiteľne č. zmluvy: 93259555, istiny vo výške 549,10 eur a príslušenstva 150,- eur a výšky splátky v sume 20,14 eur, splatnej vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom 25.6.2010. Zmluva bola uzatvorená dňa 4.6.2010.

Súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa v časti istiny 549,10 eur s príslušenstvom, t.j. 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 549,10 eur odo dňa 16.10.2009 do zaplatenia majúc za to, že uznanie dlhu, ktoré vykonal odporca, je platný právny úkon.

K dôvodom uvádzaných vedľajším účastníkom, že sa jedná o neplatný právny úkon, že bol robený pod nátlakom, že odporca uvedenú dohodu si neprečítal, súd prvého stupňa konštatoval, že sa jedná o dedukciu a nepodložené dôkazy.

V časti istiny 547,96 eur prvostupňový súd konanie zastavil vzhľadom na procesný úkon zo strany právneho zástupcu navrhovateľa, a to z dôvodu späťvzatia návrhu.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka ďalej konštatoval, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenie na všetky vedľajšie úkony ako účastník. Koná sám za seba, nemôže vykonať úkony, a to uznať nárok, uzavrieť zmier a sám vzniesť námietku premlčania, nakoľko sa jedná o procesný úkon a nie úkon podľa hmotného práva.

Navrhovateľ svoj návrh uplatnil titulom uznania záväzku a dohody o splátkach zo dňa 4.6.2010 a návrh zo strany navrhovateľa bol podaný dňa 30.10.2012, to znamená v zákonom stanovenej lehote. V uvedenom prípade sa nejedná o premlčanie z titulu bezdôvodného obohatenia. Otázka posudzovania dobrých mravov by prináležala a patrí výlučne odporcovi a taktiež charakterizovať podmienky, resp. spôsob uzatvorenia dohody o splátkach a uznania záväzku.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo odôvodnil tým, že úspech navrhovateľa v predmetnom konaní predstavuje iba 50 %. S poukazom na nepatrný úspech navrhovateľa v predmetnom konaní vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V súvislosti s rozhodnutím o trovách konania súd prvého stupňa tiež konštatoval, že nemožno akceptovať oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka len v rozsahu zmluvných pokút (nároku na náhradu škody). Vo svojej podstate totiž vedľajší účastník nemôže mať ohľadom trov konania iné postavenie ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Nemôže byť teda úspešným účastníkom v inom rozsahu ako účastník, na strane ktorého oznámil vstup do konania. V konečnom dôsledku by tak vedľajší účastník bol v praktickom ponímaní ohľadom trov konania vždy úspešným účastníkom popri účastníkovi, v záujme ktorého do konania vstúpil. Odporca bol v danom prípade v časti 50 % neúspešným účastníkom konania a v uvedenom rozsahu aj samotný vedľajší účastník. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vždy prihliada na ich účelnosť. Skúma, či náklady a trovy, ktoré si uplatnil účastník konania, sú účelné, resp. dôvodne vynaložené, keď účelnosť sa vždy spája s účelným uplatňovaním alebo bránením práva.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. V odvolaní namietal, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že zmluva bola ukončená formou odstúpenia a vedľajší účastník to akceptuje. Preto táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi konania spornou. Vzhľadom na odstúpenie od zmluvy, dôsledkom ktorého je zrušenie od začiatku, neprichádza do úvahy Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Preto je uplatnený nárok aj s poukazom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka z 11.3.2013 premlčaný. Pokiaľ ide o možnosť vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania, ako združenie na ochranu spotrebiteľa je vedľajší účastník oprávnený námietku premlčania vzniesť. Prijatím opačného názoru by v spotrebiteľských veciach došlo k ignorovaniu cieľov politiky EÚ, zakotvených v normách primárneho európskeho práva (čl. 169 Lisabonská zmluva, čl. 38 Charty základných práv EÚ), sekundárneho práva (príslušné smernice EÚ) premietnutých do

vnútroštátnej právnej úpravy (najmä OZ a zákon o ochrane spotrebiteľa). Otázka premlčania vznesená vedľajším účastníkom už bola v jeho prospech rozhodnutá (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2012, 12Co/47/2012 a ďalšie, uvádzané odvolateľom). Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony uskutočňuje v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Nie je legitimovaný na tzv. dispozičné úkony (späťvzatie návrhu, uzavretie súdneho zmieru, zmena návrhu). Ostatné úkony nesmú byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka. Preto nie je vylúčené vznesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Ak by absentoval výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, bola by takáto námietka účinná vždy. Ak by spotrebiteľ s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom nesúhlasil, súd jeho nesúhlas posúdi podľa § 93 ods. 4 tretia veta O.s.p.

Vo vzťahu k trovám konania vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré priznali vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd ním napadnuté výroky rozsudku zmenil, žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov celého konania spolu vo výške 248,98 eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Vo vyjadrení uviedol, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania. Odvolanie má právo podať len v tých prípadoch, kedy z hmotného práva vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom na to, že medzi odporcom a Združením zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou. Jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka.

Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom navrhovateľ vo vyjadrení poukazuje na ustanovenie § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka namietal, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania, lebo ide o hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Zo znenia ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že námietku premlčania môže vzniesť len odporca. Preto námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba.

Navrhovateľ vo vyjadrení ďalej uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon pre platnosť uznania dlhu vyžaduje, t. j. má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve a ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. Navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Na Dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odporca Dohodu podpísal, čím prejavil svoju vôľu záväzok splniť a vyjadril tiež vedomosť o premlčaní dlhu. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, tieto nemožno považovať za účelne vynaložené.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd odvolanie odmietol.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,06 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad, vyplývajúcich

mu z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

Odvolačný súd predtým, než sa zaoberal vecnou správnosťou rozsudku v jeho napadnutej časti, na základe námietky navrhovateľa, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania a na vznesenie námietky premlčania nároku, skúmal, či v danom prípade bolo odvolanie podané oprávnenou osobou a či námietku premlčania vzniesla osoba na to oprávnená.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

Z dikcie citovaného ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Koná však iba sám za seba. Vzhľadom na úkony, ktoré vedľajší účastník v konaní urobí, je potrebné posúdiť, či tieto neodporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. V prípade, že ide o úkony, ktoré odporujú záujmu hlavného účastníka, súd ich posúdi po zvážení všetkých okolností.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, ktoré je v tomto konaní vedľajším účastníkom, je združením zameraným na ochranu spotrebiteľa. Vstup takéhoto subjektu do konania výslovne pripúšťa citované ustanovenie § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd posúdil, že v danom prípade odvolanie vedľajšieho účastníka neodporuje záujmom odporcu, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, preto jeho úkon, odvolanie nemožno posúdiť ako úkon, ktorý by záujmu odporcu odporoval.

Odvolačný súd zároveň zo spisu zistil, že súd prvého stupňa vyzval opatrovníka odporcu, aby sa vyjadril, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka. Tento sa v lehote 10 dní nevyjadril. Uvedené odvolací súd nevyhodnotil ako jeho nesúhlas s odvolaním. Aj z tohto dôvodu odvolanie vedľajšieho účastníka neodmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa o nemožnosti vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania, odvolací súd konštatuje, že ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku i vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve (pozri rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/539/2008 zo dňa 19.2.2009 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005).

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vyššie uvedeným názorom a len na doplnenie k odvolacej námietke navrhovateľa, že vznesenie námietky premlčania je hmotnoprávnym úkonom, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený, konštatuje, že námietku premlčania, ktorá je svojou podstatou úkonom s hmotnoprávnou relevanciou, nemožno považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý by vedľajší účastník nebol oprávnený. Súd by mal v takej situácii skúmať názor hlavného účastníka. Ak by hlavný účastník so vznesením námietky premlčania nesúhlasil, mal by súd postupovať v súlade s dikciou ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. a posúdiť, či je alebo nie je vznesenie námietky premlčania na prospech hlavného účastníka. Len celkom výnimočne by súd mohol nerešpektovať prejavenu vôľu hlavného účastníka nevzniesť námietku premlčania, a to napriek tomu, ak to v konaní urobil vedľajší účastník.

Preto odvolací súd považuje túto námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

Odpovedajúc na vyššie uvedené zásadné námietky navrhovateľa odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu správnosti rozsudku v jeho napadnutej časti.

V súvislosti s týmto preskúmaním zo spisu zistil, že navrhovateľ návrhom z 10.10.2012 po jeho čiastočnom späťvzati čo do sumy 547,96 eur dňa 17.05.2013 domáhal od odporcu zaplata sumy 549,10 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania a trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ v návrhu okrem iného tvrdil, že jeho právny predchodca - postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca uzavreli dňa 08.11.2002 Zmluvu č. 93259555, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, pričom pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpeniu predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.097,06 eur. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 16.10.2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa Dohody o uznaní záväzku.

Navrhovateľ pripojil k návrhu Zmluvu o kontokorentnom úvere uzavretú medzi predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava a odporcom dňa 08.11.2002, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom dňa 4.6.2010, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1023/2009/CE uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava a navrhovateľom dňa 15.10.2009, Dodatok k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1023/2009/CE uzavretý medzi tými istými účastníkmi dňa 12.11.2009, Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1023/2009/CE zo dňa 15.10.2009, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2009 adresovanú predchodcom navrhovateľa odporcovi, Pokus o zmier adresovaný navrhovateľom odporcovi zo dňa 20.09.2012.

V predmetnom Pokuse o zmier je okrem iného uvedené: „Dňa - (neuvedený deň) bola pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť Vám bola oznámená...“.

Zo spisu ďalej vyplýva, že nakoľko pobyt odporcu nie je známy, zásielky súdu nepreberal, súd prvého stupňa vykonal šetrenie a na základe týchto skutočností uznesením pod č. k. 11C/5/2013-39 zo dňa 5.3.2013, právoplatné dňa 23.3.2013 ustanovil odporcovi opatrovníka pre toto konanie, a to JUDr. I. I., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu J..

Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.12.2012 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov.

Navrhovateľovi bol vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámený dňa 11.2.2013, ktorý vo vyjadrení zo dňa 18.02.2013 k tomuto oznámeniu uviedol, že zasiela v prílohe Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a žiada, aby súd zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia aj vedľajšieho účastníka, a to spoločne a nerozdielne spolu s odporcom.

Dňa 18.3.2013 doručil vedľajší účastník súdu prvého stupňa vyjadrenie k návrhu na začatie konania, ktorý mu bol na základe jeho žiadosti doručený súdom prvého stupňa dňa 08.02.2013.

V predmetom vyjadrení vedľajší účastník uviedol, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah. Poukázal na ustanovenia §§ 48, 52 až 54, 107 ods. 1, 457 Občianskeho zákonníka a ďalej uvádzal, že aj keď navrhovateľ pri konštatovaní omeškania vychádza z dátumu postúpenia pohľadávky dňom 16.10.2009, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, možno predpokladať, že k odstúpeniu od zmluvy došlo pred 16.10.2009, najneskôr 15.10.2009. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (§ 48 OZ) a každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ). Ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe. Nárok je premlčaný aj vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Nakoľko bol návrh podaný 30.10.2012, vznáša vedľajší účastník námietku premlčania. Navrhovateľom predložená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne pre osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do Dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Spotrebiteľ ak by mal vedomosť o stave veci, je nelogické, aby mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Vzhľadom na odstúpenie od zmluvy, ktorého dôsledkom je jej zrušenie, neprichádza Dohoda o uznaní záväzku vôbec do úvahy. Navyše v predmetnej Dohode je v bode 2 - Uznanie záväzku - suma vo výške 549,10 eur, avšak žaloba znie na 1.097,06 eur. Uzatváranie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi. V prípade, že sa súd prvého stupňa nestotožní s argumentmi vedľajšieho účastníka, žiada konanie prerušiť do skončenia prejudiciálneho konania vedeného na Súdnom dvore EÚ pod č. C-460/12. Zo strany navrhovateľa je tiež potrebné ozrejmiť, v akom vzťahu s ním je K. N., t. j. osoba podpísaná v predmetnej Dohode o uznaní záväzku na strane navrhovateľa a na základe akých skutočností bol oprávnený túto Dohodu podpísať.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V citovanom ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je rámcovo upravená štruktúra práva účastníka konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia však nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument odporcu v konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie alebo zostali sporné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 78/05, II.ÚS 76/07).

Citované ustanovenie § 205 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa kritérií uvedených v ust. §§ 132 a 135 Občianskeho súdneho poriadku, teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska.

Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu než sa správne mal použiť, alebo aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávny výklad.

Vychádzajúc z uvedenej zákonnej úpravy a zo zisteného skutkového stavu veci odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka vedľajšieho účastníka, ktorý namietal nesprávne zistený skutkový stav veci a jej nesprávne právne posúdenie, je dôvodná.

Tak ako je uvedené vyššie, navrhovateľ v konaní pred súdom prvého stupňa tvrdil, že v danom prípade došlo zo strany jeho právneho predchodcu Slovenská sporiteľňa, a.s., k odstúpeniu od zmluvy. Zároveň z listinného dôkazu predloženého navrhovateľom, a to z Pokusu o zmier zo dňa 20.09.2012 vyplýva, že pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. bola vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru a o tejto skutočnosti bol odporca informovaný.

Aj keď uvedené tvrdenia navrhovateľa vyplývajú z listinných dôkazov a okolností, že v danom prípade došlo k odstúpeniu od zmluvy (resp. k nej malo dôjsť) namietal aj vedľajší účastník, súd prvého stupňa sa s touto rozhodujúcou okolnosťou nijako nevysporiadal a v napadnutom rozhodnutí jej nevenoval priestor.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že navrhovateľ svoj nárok uplatnil titulom uznania záväzku a Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 4.6.2010. Vzhľadom na deň podania návrhu na súd sa nejedná o premlčanie z titulu bezdôvodného obohatenia.

Vychádzajúc z odvolacích námietok vedľajšieho účastníka, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 4.6.2010 obsahuje neprijateľné podmienky, odvolací súd po oboznámení sa s obsahom predmetnej Dohody konštatuje, že sa javia byť dôvodnými námietky vedľajšieho účastníka v tom zmysle, že v danom prípade ide o formulár - predtlač navrhovateľa, obsah ktorého nemohol odporca ovplyvniť.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa, že v danom prípade Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, navrhovateľ v danom vzťahu nevystupuje ako dodávateľ, preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na to, že ide o formulár navrhovateľa, obsah ktorého nemohol odporca ovplyvniť, aj táto Dohoda má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože bezprostredne nadväzuje na predchádzajúce dojednania spotrebiteľského charakteru s právnym predchodcom navrhovateľa.

Skutočnosť, že v danom prípade nejde o predformulovanú Dohodu navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal. Preto nemožno prijať jeho argument, že Dohodu nemožno považovať za rozpornú s dobrými mravmi a že nejde o nekalú obchodnú praktiku tak, ako to namietal vedľajší účastník.

V zmysle článku 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom predložiť dôkaz.

Preto nemôže obstať argument navrhovateľa, že vedľajší účastník mal preukázať, že navrhovateľ neprijateľným spôsobom podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku a úmysel navrhovateľa dosiahnuť tak úspešné vymoženie premlčanej pohľadávky.

Ak navrhovateľ tvrdí, že v prípade Dohody ide o individuálne dojednané podmienky, tiež musí o tom predložiť dôkaz.

Dôvodnou podľa názoru odvolacieho súdu je aj námietka týkajúca sa samotného obsahu predmetnej Dohody s tým, že skutočne vzniká pochybnosť o tom, či by odporca, majúc vedomosť o stave veci a premlčaní záväzku, predmetnú Dohodu uzavrel. Zároveň prehlásenie dlžníka (odporcu) o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do Dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2.

Vo vzťahu k samotnému tvrdeniu navrhovateľa, že v danom prípade nejde o premlčaný nárok, odvolací súd konštatuje, že aj uvedený argument sa javí byť sporným vzhľadom na samotný obsah Dohody, od ktorej súd prvého stupňa odvodil dôvodnosť nároku navrhovateľa a od ktorej odvádza svoj nárok aj navrhovateľ.

V Dohode čl. 3 bod 3.1 je okrem iného jednoznačne uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2, a, alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Tak ako vyššie konštatoval odvolací súd, rozhodujúcou skutočnosťou, ktorou je potrebné sa v danej veci zaoberať, sú tvrdenia navrhovateľa (v návrhu na začatie konania), že zo strany predchodcu navrhovateľa došlo k odstúpeniu od zmluvy a na druhej strane s oznámením navrhovateľa odporcovi (v Pokuse o zmier z 12.6.2012), že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a táto skutočnosť bola odporcovi oznámená.

V tejto súvislosti sa javí záver prvostupňového súdu ako pochybný a odporujúci uvedeným listinným dôkazom.

Preto bolo úlohou súdu prvého stupňa náležite sa vysporiadať s rozpornými skutočnosťami. Záver, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu nároku, nemožno vyvodiť bez náležitého zistenia a posúdenia, či tvrdenia navrhovateľa prezentované v konaní zodpovedajú, resp. neodporujú dôkazom.

Podľa názoru odvolacieho súdu pochybnosť v záveroch prvostupňového súdu vzbudzuje aj argument samotného navrhovateľa, prezentovaný vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka, keď navrhovateľ

namieta, že odporca v Dohode o uznaní záväzku potvrdil a vyjadril vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených.

V súvislosti s uvedeným je preto potrebné odstrániť rozpor a vyjasniť navzájom si odporujúce skutočnosti. Zároveň opätovne náležite posúdiť, či zo strany navrhovateľa došlo k odstúpeniu od zmluvy tak, ako to uviedol v návrhu na začatie konania, resp. či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru tak, ako je to uvedené v Pokuse o zmier. Zistenie a vyhodnotenie tejto skutočnosti je právne významné pre posúdenie, či v danom prípade došlo k premlčaniu nároku navrhovateľa a k začiatku plynutia premlčacej doby.

Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zastavení konania v časti riadneho úroku vo výške 97,50 eur, v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 441,83 eur a v časti ostatného príslušenstva vo výške 8,63 eur, spolu vo výške 547,96 eur v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f), h) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne náležite zistiť a posúdiť skutkové okolnosti uvedené vyššie. Zároveň sa súd prvého stupňa bude zaoberať odvolacou námietkou vedľajšieho účastníka, podľa ktorej predmetná dohoda obsahuje neprijateľné podmienky. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd dáva do pozornosti, že na neprijateľné zmluvné podmienky súd prihliada ex offio. Až po riadnom vyhodnotení uvedených okolností môže súd prvého stupňa prijať záver, či v danom prípade je alebo nie je nárok navrhovateľa dôvodný, resp. premčaný.

Súd prvého stupňa sa v novom rozhodnutí vysporiada i s námietkami navrhovateľa vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a rozhodne i o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.